

F. t. l. vedr. landvæsensretter.

medlemmer. Andre ændringsforslag tilsigter at imødekomme en henvendelse af 28. september 1964 fra Advokatrådet. Denne skrivelse er optrykt som bilag 13 (side 207-208) i spildevandskommissionens betænkning. Advokatrådet har henstillet, at behandlingen af erstatningsager for landvæsensretterne bringes i overensstemmelse med almindelige retsplejeprincipper. Herom henvises dels til bemærkningerne side 97 i spildevandskommissionens betænkning, dels til bemærkningerne til § 1, nr. 9 (§ 7) og nr. 61 (§ 72, stk. 4) i forslag til lov om ændring af vandløbsloven, og endelig til bemærkningerne nedenfor.

Forslaget vil ikke medføre øget administration.

Med hensyn til forslaget økonomiske konsekvenser bemærkes, at mange amtsråd har fundet udvej for at hjælpe nævnsformænd med hensyn til sekretærhjælp, således at forslaget kun vil medføre uvæsentlig forøgelse af kommunernes udgifter i henhold til lov om landvæsensretter § 46. De øvrige forslag vil — bortset fra eventuel anskaffelse af særlige løbsbladsprotokoller til landvæsensnævn — ikke medføre direkte udgifter for staten eller kommunerne. Den udvidede adgang til at anvende retsplejelovens regler om syn og skøn vil medføre forøgede sagsomkostninger ved behandlingen af visse sager. Sagsomkostningerne afholdes af parterne, og det vil ofte medføre, at vedkommende kommune kommer til at deltage i udgifterne. Kun i tilfælde, hvor der er bevilget fritagelse for at udrede sagens omkostninger efter lov om landvæsensretter § 48, kan forslaget medføre forøgede udgifter for staten, jfr. lov nr. 41 af 1. marts 1961 § 2.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til nr. 1-5 (§§ 2-4).

Ved udformningen af disse ændringsforslag er terminologien i lov nr. 223 af 31. maj 1968 om kommunernes styrelse fulgt.

I § 3 foreslås — i modsætning til § 8 — udnævnelsesmyndigheden henlagt til amtsrådet. Efter den gældende lov har amtsrådet denne myndighed, hvor nævnsområdet alene omfatter landkommuner i samme amtsrådkreds. Det findes bedst stemmen med principperne i loven om kommunernes styrelse, at denne ordning følges i alle tilfælde.

Amtsrådene foreslås tillagt indstillingsbeføjelse med hensyn til deling af landvæsensretsområder i § 2, stk. 2, og i § 7, stk. 2, da disse spørgsmål forventes at burde løses i forbindelse med overvejelser om hensigtsmæssig planlægning og forvaltning af fælles opgaver inden for større områder.

Landvæsensnævnene behandler forskellige sager om vands afledning og brug, jfr. vandløbslovens § 7 og det forelagte forslag om ændring af vandløbsloven. Vandløbsloven gælder ikke for København, og reglerne i lov om landvæsensretter om landvæsensnævn er derfor alene udformet efter forholdene i resten af landet.

Til nr. 6 (§ 6).

Erfaringerne siden 1949 har vist, at mange formænd for landvæsensnævn har en stor arbejdsbyrde, og at der ved siden af ledelsen af nævnets møder kræves et betydeligt kontorarbejde. Sekretærhjælp kan derfor være påkrævet, og mange amtsråd har, som ovenfor anført, været rede til at imødekomme forslag herom.

Til nr. 7 (§ 7).

I spildevandskommissionens betænkning (side 56-57) er redegjort for den betydning, det tillægges, at landvæsensretten kan koordinere kommunernes planer for spildevandsforholdenes ordning. Denne virksomhed varetages bedst af vandløbsretter med en fastere organisation end den nuværende, hvor landvæsenskommissionen nedsættes til behandling af en enkelt sag. En vis fasthed i organisationen opnås dog dels ved, at alle landvæsenskommissioner i en amtsrådkreds har en af dommerne som fast formand dels ved, at landvæsenskommissionerne samarbejder med en snæver kreds af teknikere. Blandt teknikere er det en udbredt opfattelse, at det er nødvendigt eller i hvert fald hensigtsmæssigt, at samme myndighed træffer afgørelse i alle sager, der vedrører et og samme, naturlige afstrømningsområde. En sådan ordning haves bl. a. i England og er også anbefalet som norm for lovgivningen inden for E.C.E.

Forslaget går ikke så vidt, men det er foreslået at åbne adgang for, at der kan nedsættes faste landvæsenskommissioner, hvis det findes påkrævet i byudviklingsområder, og hvor det viser sig ønskeligt, at alle sager vedrørende et samlet, naturligt afstrømningsområde behandles for samme vandløbsret.

Til nr. 8 (§ 8).

Den hidtidige begrænsning til civildommere er uhensigtsmæssig, efter at der i nogle store byretskredse findes byretter, i hvilke dommerne i rettens enkelte afdelinger behandler både civile sager og straffesager.

Til nr. 11 (§ 11).

Forslaget følger spildevandskommissionens indstilling i betænkningen side 57, sp. 1, og vil medføre nogen fremskyndelse af sagernes behandling.